

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/242/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205831
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8414205831.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v právnej veci žalobcu R. L., nar. 0X. XX. XXXX, trvale bytom I., L. XX, občan SR, proti žalovanému Y. V., nar. 0X. XX. XXXX, trvale bytom I. XX, občan SR, o zvýšenie vyživovacej povinnosti pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Dlžné výživné za obdobie od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020 vo výške 3 293,33 eur p o v o
ľ u j e žalovanému splácať v mesačných splátkach po 30 eur mesačne, počnúc mesiacom september
2021, ktoré je povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám žalobcu až do úplného zaplatenia pod
stratou výhody splátok.

II. Návrh žalovaného na zníženie výživného z a m i e t a.

III. Súd z r u š u j e vyživovaciu povinnosť žalovaného Y., voči žalobcovi R., určenú rozsudkom
Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C/242/2014 - 30 zo dňa 25. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského
súdu v Prešove, č. k. 17Co/115/2016 - 54 zo dňa 28. 06. 2016, a to odo dňa 04. 03. 2020.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 08. 09. 2014 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zvýšil vyživovaciu
povinnosť žalovaného voči nemu. Uviedol, že výživné bolo určené v konaní o určenie otcovstva
rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co 129/2013 do plnoletosti. Po skončení Strednej
odbornej školy v Podbrezovej je študentom Univerzity Mateja Bela, Filozofickej fakulty, v Banskej
Bystrici, teda pokračuje v štúdiu a aj naďalej sa pripravuje na svoje budúce povolanie. Uviedol, že
žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá je invalidnou dôchodkyňou a jediným príjmom rodiny je
jej invalidný dôchodok. Na pojednávaní trval na podanom návrhu, výšku výživného navrhol priznať
minimálne v sume 50 eur mesačne. O príjmoch a výdavkoch otca vedomosť nemal. V návrhu uviedol,
že mamka má invalidný dôchodok, ktorý je jediným príjmom rodiny, avšak v priebehu konania zomrela.

2. Žalovaný na pojednávaní súhlasil so zvýšením výživného zo sumy 26,56 eur na sumu 50 eur mesačne.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25. 06. 2015, č. k. 2C/242/2014 - 30, ktorým zvýšil vyživovaciu
povinnosť žalovaného pre žalobcu počnúc dňom 08. 09. 2014, určenú naposledy rozsudkom Okresného
súdu Kežmarok v konaní vedenom pod spisovou značkou 2C 1089/1998 zo dňa 04. 03. 2012, zmeneným
rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 5Co 129/2013 zo dňa 22. 10. 2013 ktorý nadobudol
právoplatnosť dňa 30. 12. 2013 zo sumy 26,56 eur na sumu 50 eur mesačne, ktoré výživné je žalovaný
povinný poukazovať k rukám žalobcu počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku vždy do každého 20-
teho dňa v mesiaci. Dlžné výživné za obdobie od 08. 09. 2014 do 25. 06. 2015 vo výške 228,95 eur je

žalovaný povinný splácať popri bežnom výživnom v 10 eurových mesačných splátkach až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok. Trovy konania účastníkom nepriznáva.

4. Proti predmetnému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom namietal, že z rozsudku nie je jasné, či táto vyživovacia povinnosť platí len počas doby trvania štúdia žalobcu a nie je jasne určené, ako je to s platením výživného počas prázdnin. Nesúhlasil s určením dlžného výživného, pretože ide o nejasné obdobie splácania splátok.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 28. 06. 2016, č. k. 17Co/115/2016 - 54 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že počnúc dňom 08. 09. 2014 sa stanovuje vyživovacia povinnosť žalovanému v prospech žalobcu v sume 50 eur mesačne, ktoré výživné je povinný poukazovať k rukám žalobcu počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred. Zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o dlžnom výživnom a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. V odôvodnení rozsudku uviedol, že čiastočne sú dané dôvody na potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobcovi na sumu 50 eur mesačne. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný tak, ako to vyplýva nakoniec z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, študuje na vysokej škole, teda v súlade s ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine nie je schopný sám sa živiť. Pripravuje sa na budúce povolanie a preto má vo vzťahu k svojim rodičom právo na výživné. Keďže konanie vo vzťahu k určeniu výživného začína tak, ako je to uvedené v § 65 ods. 3 Zákona o rodine len na návrh, správne postupoval prvostupňový súd, keď odstraňoval vady podania návrhu na začatie konania v priebehu prvostupňového konania a zistil, že žalobca žiada určiť výživné na sumu 50 eur mesačne. K takto stanovenej žiadosti sa ústne na pojednávaní po oboznámení sa s vyjadrením žalobcu vyjadril aj žalovaný, ktorý so stanovením výšky výživného súhlasil. Preto prvostupňový súd správne postupoval, keď určil vyživovaciu povinnosť otca na žalobcu vo výške 50 eur mesačne. Prvostupňový súd si však pri určovaní výšky výživného neuvedomil okolnosť, že v danom prípade vyživovacia povinnosť stanovená rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 2C1089/1998 - 142 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/129, 179/2013 - 180 zo dňa 22. 10. 2013 bola určená len do dátumu plnoletosti žalobcu, teda do 02. 01. 2012. Od 02. 01. 2012 do dňa 08. 09. 2014, kedy bol podaná návrh na určenie výživného, vyživovacia povinnosť žalobcu voči žalovanému nebola daná. Táto vyživovacia povinnosť opäť vznikla až od 08. 09. 2014, preto v týchto intenciách odvolací súd upresnil výrok rozsudku súdu prvého stupňa o určení výživného na sumu 50 eur mesačne.

Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného je potrebné uviesť, že vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobcovi trvá do doby, pokiaľ žalobca nie je schopný sám sa živiť, teda do doby, keď žalobca ukončí prípravu na budúce povolanie absolvovaním štúdia. Ak žalobca sa so žalovaným v ďalšom období nedohodnú, žalovanému nebude nič brániť v tom, aby v ďalšom období v čase, keď žalobca ukončí riadne prípravu vysokoškolským vzdelaním, požiada o zrušenie vyživovacej povinnosti príslušný okresný súd. Časť školských prázdnin aj počas vysokoškolského štúdia je obdobím prípravy žalobcu na budúce povolanie, patrí do študijného obdobia, aj keď v tom čase napríklad žalobca má možnosť si zlepšiť svoj príjem napríklad aj brigádnickou alebo inou zárobkovou činnosťou. Takéto príjmy žalobcu nie je možné považovať za príjmy odôvodňujúce zníženie alebo zrušenie vyživovacej povinnosti žalovaného voči žalobcovi a ani časť školských prázdnin ako súčasť študijného programu nie je možné vylúčiť z vyživovacej povinnosti povinnej osoby. Preto v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdil. Prvostupňový súd rozhodol o dlžnom výživnom. Tento výrok je nepreskúmateľný už aj s poukazom na upresnenie rozhodnutia odvolacím súdom a aj s poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne odôvodnenie, z ktorého by mohol odvolací súd stanoviť nedoplatok na výživnom a zistiť dôvody, prečo tak prvostupňový súd rozhodol (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Súdu prvého stupňa uložil povinnosť zistiť, akým spôsobom a v akej výške žalovaný plnil vyživovaciu povinnosť voči žalobcovi od 08.09.2014 a tak stanoviť nedoplatok na výživnom a podmienky úhrady tohto nedoplatku.

7. Dňa 01. 02. 2017 žalovaný podal na tunajší súd podanie, ktorým požiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti.

8. Súd 1. inštancie predmetné podanie predložil Krajskému súdu v Prešove, ktorý uznesením zo dňa 24. 08. 2017, č. k. 17Co/92/2017 - 91 vrátil súdu prvej inštancie ako nedôvodne predložený, nakoľko súd 1. inštancie doposiaľ o zrušenej časti nároku (dlžnom výživnom).

9. Súd vykonal dokazovanie v rámci intencií odvolacieho súdu a vo veci opätovne rozhodol.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom žalobca sa ani v jednom prípade pojednávania nezúčastnil. Predvolanie na pojednávanie ako aj zápisnicu o výsluchu žalovaného zo dňa 19. 11. 2019 spolu s poučením a výzvou na vyjadrenie, sa žalobcovi podarilo prostredníctvom Obecného úradu Osrbľie doručiť iba v jedinom prípade, a to dňa 31. 05. 2020. V ostatných prípadoch predvolania na pojednávanie ostali bez výsledku. Súd pritom vykonal rozsiahle šetrenie jeho aktuálneho pobytu, avšak na adrese evidovanej v registri obyvateľov sa nezdržiava, hoci sa mu na uvedenú adresu zásielky doručovali nielen poštovým doručovateľom, ale aj prostredníctvom obecného úradu či polície. Zásielku si napriek opakovaným telefonickým, mailovým pokusom nebol vyzdvihnúť na študijnom oddelení FF UMB v Banskej Bystrici, kde študoval a zdržiaval sa. Rovnako súd doručoval zásielku aj prostredníctvom zamestnávateľov, nakoľko podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni pracoval na základe Dohody o brigádnickej práci študenta, no ani prostredníctvom aktuálnych zamestnávateľov sa žalobcovi súdnu zásielku nepodarilo doručovať.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä návrhom, potvrdením o štúdiu, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/129/2013 - 180 z 22. 10. 2013, potvrdením o prijíme otca za obdobie marec - apríl 2015, zápisnicou o pojednávaní z 18. 06. 2015, zápisnicou o pojednávaní z 25. 06. 2015, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 2C/242/2014 - 30 z 25. 06. 2020, odvolaním otca proti rozsudku, rodným list mal. Y. V. - dcéry otca, uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/91/2016 - 43 z 26. 05. 2016, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/115/2016 - 54 z 28. 06. 2016, vyjadrením otca, príkazom na zadržanie vodičského preukazu povinnému - otcovi, potvrdením o zadržaní vodičského preukazu, výpismi z účtu otca, hotovostnými vklady otca, potvrdením otca o vykonávaní zárobkovej činnosti vo firme N., s. r. o., vyjadrenie navrhovateľa, detaily obrátov, uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/92/2017 - 92 z 24. 08. 2017, odpoveďami na lustrácie účastníkov v REGOB, v registri SP, v databáze súdov, odpoveďou Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, stanoviskom exekútorky JUDr. Andrey Cimermanovej, zápisnica o výsluchu otca z 19. 11. 2019, výplatnými páskami žalobcu za obdobie od júla - septembra 2019, podaním ÚPSVaR Kežmarok, oddelenia služieb pre občana, potvrdením o štúdiu navrhovateľa z Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, správou ÚPSVaR Brezno, potvrdením Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, Filozofickej fakulty, o ukončení štúdia, zápisnicou o pojednávaní z 28. 09. 2020, dokladmi otca (potvrdenie o nemocenských dávkach, potvrdenie o vyplatených dávkach v nezamestnanosti, potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku za rok 2018, potvrdenie o evidencii otca v evidencii uchádzačov o zamestnanie, potvrdenie o nároku na materské), stanoviskom exekútorky JUDr. Andrey Cimermanovej k výzve súdu, poverením exekútorky na vymoženie uloženej povinnosti, súhlasmi s odblokovaním nehnuteľnosti otca, odpoveďou Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, Filozofickej fakulty na žiadosť súdu a spisom tunajšieho súdu sp. zn. 2C/1089/1998.

12. Podľa predložených vyjadrení a dokladov v spise žalobca posledné podanie v konaní učinil dňa 27. 02. 2017, od toho času so súdom vôbec nekomunikoval, na výzvy súdu nereagoval a neodpovedal. Zároveň nereagoval ani na výzvu súdu, aby špecifikoval svoje nevyhnutné výdavky a zápisnicu o výsluchu otca zo dňa 19. 11. 2019, ktoré mu boli doručené dňa 31. 05. 2020, teda súdu nezrejmil výšku svojich výdavkov. Zároveň súdu nedoložil žiadne doklady, z ktorých by mal súd preukázané aktuálne výdavky žalobcu.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že výživné, ktoré bolo zvýšené na sumu 50 eur pre žalobcu, neplatil. Zaplatil len výživné, ktoré bolo priznané žalobcovi ešte rozsudkom Krajského súdu v Prešove 5Co/129/2013 - 180. V tejto veci sa viedla exekúcia pod sp. zn. 2Er 212/2014. V tejto veci bol nárok oprávneného 18. 06. 2016 vyplatený. Ostali už len trovy exekúcie, avšak aj tieto sú v celom rozsahu vyplatené. Táto exekúcia je ukončená. Iné exekučné konanie ohľadne výživného, kde by bol oprávneným žalobca, sa voči nemu nevedlo, ani nevedie doposiaľ. So žalobcom nie je v žiadnom kontakte, nemá o ňom žiadne vedomosti, teda nevedel uviesť, či je študentom vysokej školy, či pracuje, aké sú jeho príjmy, výdavky, či vysokú školu ukončil. Rovnako nemal ani vedomosť, kde sa zdržiava.

Pokiaľ ide o jeho príjem a majetkové pomery v rozhodnom období, tak od 01. 11. 2014 do 01. 02. 2018 pracoval v spoločnosti N., s. r. o., kde mal príjem v rozpätí od 600 - 1 000 eur. Záležalo to od nadčasov a víkendov. Počas trvania tohto pracovného pomeru bol v období od 01. 09. 2016 do 31. 03. 2018 na rodičovskej dovolenke a v tom čase bol poberateľom rodičovského príspevku v sume 270 eur mesačne. Potom bol krátky čas evidovaný na úrade práce. Od 13. 04. 2018 do 30. 09. 2019 bol poberateľom príspevku v sume okolo 200 eur (podpora v nezamestnanosti). Potom už nepoberal žiaden príspevok. Od 01. 10. 2019 si otvoril živnosť. Na začiatku, v novembri 2019 dostal od štátu pomoc v sume 3 300 eur, ktoré bol povinný použiť na nákup zariadenia, strojov a ostatných vecí súvisiacich s podnikaním. Niečo si zakúpil, avšak prišla koronakríza, teda ani nespustil prevádzku v plnom rozsahu. Zároveň došlo k útlmu potenciálnych objednávok, nakoľko chcel vyrábať drevené lyžice, príbory, misky, a tento tovar chcel predávať cez internet. Keď si robil prieskum pred začatím podnikania, dopyt po tom bol, avšak korona všetko zastavila. Taktiež si nestihol kúpiť všetky stroje, nakoľko najvýhodnejšie bolo kupovať ich priamo v obchode. Tieto stroje nie sú na sklade, musia sa objednávať s dlhšou dobou čakania, a preto doposiaľ nemá všetky stroje, preto sa obával, že časť poskytnutého príspevku bude musieť vrátiť.

Ďalej uviedol, že počas trvania sporu sa mu narodili ďalšie dve dcéry, a to XX. XX. XXXX Y. a XX. XX. XXXX W. Teda celkovo je otcom 6 detí. Družka je s mladšou dcérou na rodičovskom príspevku, teda poberá 370 eur plus rodinné prídavky. On si daňový bonus neuplatnil.

Jeho príjem do domácnosti je v súčasnej dobe 540 eur, avšak musí zaplatiť 70 eur zdravotnej poisťovni. Jedná sa o prvú pomoc od štátu, ktorá bola vyplácaná živnostníkom v súvislosti s COVID-19. Požiadal o ňu v máji 2020 a vyplatená mu bola v júni 2020. Býva v rodinnom dome priateľky, ktorej prispieva na domácnosť cca. 100 eur mesačne. Na stravu má výdavky okolo 150 eur, na telefón 20 eur. Na deti z predchádzajúceho vzťahu, H. a V. V. platí výživné vo výške 150 eur mesačne spoločne. Staršia už ukončila strednú školu, avšak nemá ešte prácu. Dohodli sa, že keď sa zamestná, bude riešiť zrušenie výživného. Mladšia je ešte študentkou strednej školy. Ostatné výdavky sú okolo 50 eur mesačne. Neužíva žiadne lieky. Hypotéku ani žiadne pôžičky neplatí. Družka má ešte dve deti z prvého manželstva. Staršia má 15 rokov a mladšia má 13 rokov. Obe bývajú s nami. Družka poberá na ne od exmanžela výživné. Pokiaľ ide o jeho výdavky tak za zdravotné poistenie platí 70 eur mesačne, na domácnosť prispieva sumou 100 eur, na stravu pre neho potrebuje 150 eur mesačne, za telefón, ktorý využíva aj na podnikanie platí 20 eur. Výživné na staršie dcéry platí vo výške 150 eur mesačne, a na ostatné výdavky ako jeb ošatenie, hygienické potreby, minie asi 50 eur mesačne.

Na záver uviedol, že v súčasnej dobe má vyživovaciu povinnosť voči 4 deťom. Od podania tohto návrhu platil výživné na svoje dve dcéry z predchádzajúceho manželstva v sume 150 eur a k ním v roku 2015 a 2018 pribudli vyživovacie povinnosti. Bol si však vedomý, že vyživovaciu povinnosť má voči všetkým svojim deťom, ktoré ešte nie sú zaopatrené a ktoré sa pripravujú na svoje budúce povolanie. Pokiaľ ide o exekučné konanie, tak splátky súdom určeného výživného platil exekútorovi sám. Uviedol, že najprv bol poberateľom materského príspevku v tej vyššej sume 270 eur, následne do dovŕšenia 3 rokov veku dieťaťa bol poberateľom rodičovského príspevku vo výške 210 eur mesačne. Pri výsluchu konanom dňa 19. 11. 2019 požiadal o zníženie vyživovacej povinnosti na minimálne výživné, a to aj z dôvodu, že mu pribudli ďalšie dve vyživovacie povinnosti.

14. Podľa lustrácie v Registri obyvateľov SR ako aj z oznámenia Obecného úradu I., je žalobca stále prihlásený k trvalému pobytu na adrese L. XX, I..

15. Žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 27. 02. 2017 uviedol, že pokiaľ ide o platenie výživného, prvá platba od povinnej osoby Y. V. prišla dňa 23. 06. 2014 a odvtedy ich prišlo ešte 12, posledná dňa 20. 07. 2016. Potom prestal platiť, tak a to dalo na exekúciu súdnej exekútorke Mgr. Monike Mikulíkovej, ktorá vymoženú prvú čiastku v sume 137 eur zaslala dňa 11. 01. 2016. Potom boli zaslané ďalšie čiastky, a to dňa 30. 09. 2016 v sume 200 eur, dňa 24. 10. 2016 v sume 351,60 eur a dňa 09. 01. 2017 v sume 203,20 eur.

16. Podľa Potvrdenia o štúdiu žalobcu zo dňa 11. 02. 2020, žalobca študoval na Filozofickej fakulte UMB v Banskej Bystrici od 01. 09. 2014 do 05. 06. 2017 v Bc. stupni štúdia v študijnom odbore učiteľstvo umelecko-výchovných a výchovných predmetov, v študijnom programe učiteľstvo telesnej výchovy. Štúdium ukončil riadne, t. j. vykonaním štátnej skúšky a bol mu vydaný diplom. Od 05. 09. 2017 doposiaľ

žalobca študoval v Mgr. stupni v študijnom odbore učiteľstvo a pedagogické vedy, v študijnom programe učiteľstvo telesnej výchovy v 3. roku štúdia. Predpoklad ukončenia štúdia je 31. 08. 2020. Dňa 05. 08. 2020 bolo súdu doručené podanie FF UMB v Banskej Bystrici, a to potvrdenie o ukončení štúdia Bc. R. L. ku dňu 03. 03. 2020, teda celková doba trvania štúdia bola od 05. 09. 2017 do 03. 03. 2020.

17. Podľa vyjadrenia FF UMB v Banskej Bystrici zo dňa 24. 05. 2021, študent Bc. R. v akademickom roku 2017/2018 nespĺnil študijnú povinnosť z predmetu Sociológia výchova sociálna patológia a dňa 26. 01. 2018 bol klasifikovaný hodnotením Fx - nedostatočne. V súlade s platným študijným poriadkom si študent povinný predmet preniesol do 3. roku štúdia a mal ho vykonať v akademickom roku 2019/2020. Ani v tomto akademickom roku si žalobca túto povinnosť nespĺnil a dňa 30. 01. 2020 bol opätovne klasifikovaný hodnotením Fx - nedostatočne, čím porušil čl. 12, bod 5) Študijného poriadku UMB na akademický rok 2019/2020 a z tohto dôvodu mu bolo vystavené rozhodnutie o vylúčení ku dňu 03. 03. 2020. Zároveň vo vyjadrení študijné oddelenie oznámilo, že nemá možnosť zistenia absolvovania či neabsolvovania všetkých účastí na prednáškach podľa rozvrhu, zúčastňovania sa na povinných prednáškach, seminároch či cvičeniach, ospravedlnených, neospravedlnených hodinách. Túto evidenciu si vedú výlučne vyučujúci.

18. Súdna exekútorica JUDr. Andrea Cimermanová vo svojom vyjadrení zo dňa 23. 10. 2019 uviedla, že v prospech oprávneného - R. L. a H. L. bola na základe exekučného titulu, rozsudku KS v PO sp. zn. 5Co/129/2013 vedená exekúcia proti povinnému Y. V., a to na základe povedenia OS KK č. 5703*XXXXXX zo dňa 10. 04. 2014. Povinný a zaviazal na základe dohody o splátkovom kalendári zo dňa 31. 10. 2018 zaviazal k úhrade príslušenstva vymáhanej pohľadávky, trov exekúcie v sume 2 121 eur. Nakoľko povinný nedodrжал splátkový kalendár, vydala príkaz na zadržanie vodičského preukazu povinnému. Zároveň šetrením zistila, že povinný počas exekučného konania previedol majetok na 3 osobu. Pokiaľ ide o pohľadávku oprávnených, táto bola vymožená a uhradená dňa 18. 06. 2021 a neuhradené zostali len trovy exekúcie.

19. Vo vyjadrení zo dňa 17. 05. 2021 súdna exekútorica JUDr. Andrea Cimermanová súdu oznámila, počas exekučného konania oprávnené osoby jej mailom zo dňa 12. 08. 2018 oznámili, že od pôvodnej exekútorke bola v ich prospech v období od 11. 01. 2016 do 25. 09. 2017 vymožená suma 2 272 eur pre každého z oprávnených a v zostatku výživného bola oprávneným priamo od povinného uhradená dňa 11. 06. 2018 suma 2 750 eur pre H. a suma 2 750 eur pre R..

20. Lustráciu v registri Sociálnej poisťovne súd zistil, že žalobca od 25. 09. 2018 do 30. 09. 2019 bol zamestnaný na základe dohody o brigádnickej činnosti študentov, pričom jednalo sa buď o dohodu o brigádnickej činnosti študentov bez dôchodkového poistenia - pravidelný príjem (v období od 25. 09. 2018 do 09. 01. 2019; v období od 19. 02. 2019 do 31. 03. 2019, v období od 23. 07. 2019 do 28. 08. 2019) alebo o dohodu o brigádnickej činnosti študentov s dôchodkovým poistením - pravidelný príjem (v období od 18. 03. 2019 do 31. 12. 2019, v období od 30. 07. 2019 do 30. 09. 2019). Taktiež v období od 11. 02. 2020 do 14. 02. 2020 bol zamestnaný na základe Dohody o vykonaní práce - pravidelný príjem.

21. Žalovaný bol v rozhodnom období od 8/2014 do 10/2014 zamestnancom vo spol. i., s. r. o., pričom príjem mal len za mesiace september a október 2014 v sume 800 eur a 1200 eur. Následne v období od 01. 11. 2014 do 01. 02. 2018 bol zamestnancom vo firme N., s. r. o., kde pracoval do februára 2016 s priemerným čistým zárobkom od 850 eur do 1 000 eur.

22. V mesiacoch január 2016 až 14. 03. 2016 bol žalovaný poberateľom nemocenských dávok, a to v januári 2016 v sume 87,50 eur, vo februári 2016 v sume 634 eur a marci 2014 v sume 306,50 eur.

23. Dňa 15. 03. 2016 si žalovaný uplatnil nárok na materské s pravdepodobnosťou ukončenia do 26. 09. 2019. Za obdobie od marca 2016 do septembra 2016 bol poberateľom materského príspevku v sume v priemere okolo 860 eur mesačne, keďže denná výška materského bola v sume 27,86 eur. Od 27. 06. 2016 do 28. 02. 2018 bol poberateľom rodičovského príspevku v sume 214,70 eur.

24. Od 13. 04. 2018 do 30. 09. 2019 bol žalovaný vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a bol poberateľom dávky v nezamestnanosti v sume 136,80 eur v období 13. 04. 2018 do 30. 04. 2018, v sume 235,60 eur za obdobie 05/2018, v sume 228 eur za mesiac jún 2018, v sume 235 eur za mesiac

júl 2018, v sume 235,60 eur za mesiac august 2018, v sume 228 eur za mesiac september 2018 a v sume 91,20 eur za obdobie od 01. 10. 2018 do 12. 10. 2018.

25. Žalovaný je celkovo otcom 6 detí, pričom 3 sú už plnoleté a 3 ešte nezaopatrené (v čase výsluchu žalovaného), pričom posledné dve sa narodili v roku 2015 a v roku 2018.

26. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine; plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine; obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine; výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine; Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine; dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

27. Predmetom tohto konania ostalo už len rozhodovanie o dlžnom výživnom, nakoľko výška výživného bola určená sumou 50 eur mesačne od 08. 09. 2014, pričom súdu prvej inštancie bola uložená povinnosť stanoviť nedoplatok na výživnom a podmienky úhrady tohto nedoplatku. Zároveň súd sa zaoberal aj podaním žalovaného, ktorý žiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti a návrhom na zníženie výživného.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca v čase podania návrhu bol študentom denného štúdia na FF UMB v Banskej Bystrici, nakoľko podľa potvrdenia o štúdiu od 01. 09. 2014 do 05. 06. 2017 v Bc. stupni štúdia v študijnom odbore učiteľstvo umelecko-výchovných a výchovných predmetov, v študijnom programe učiteľstvo telesnej výchovy. Štúdium ukončil riadne, t. j. vykonaním štátnej skúšky. Následne pokračoval v magisterskom štúdiu, a to od 05. 09. 2017, ktoré mal ukončiť 31. 08. 2020. Podľa vyjadrenia školy bol však žalobca k 03. 03. 2020 vylúčený zo štúdia z dôvodu nesplnenia požiadaviek. Z toho mal súd za preukázané, že žalovaný sa od 01. 09. 2014 do 03. 03. 2020 sústavne pripravoval na svoje budúce povolanie. Tak ako to vyplýva z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou a táto trvá až do toho času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

29. Súd skúmal jednak oprávnené potreby ako aj príjmy žalobcu a jednak osobné a majetkové pomery žalovaného počas obdobia trvania vyživovacej povinnosti, t. j. od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020.

30. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalovaný žiadnou sumou neprispel na výživu žalobcu, ktorá mu bola uložená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2C/242/2014 zo dňa 25. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 06. 2016. Všetko uhradené výživné sa týkalo výživného určeného ešte rozsudkom Krajského súdu v Prešove 5Co/129/2013. Teda na túto súdom uloženú povinnosť v sume 50 eur od 08. 09. 2014 žalovaný nezaplatil nič.

31. Pokiaľ ide o príjmy žalovaného, tak súd mal za preukázané, že od 01. 11. 2014 do 01. 02. 2018 bol zamestnancom vo firme N., s. r. o., kde pracoval do februára 2016 s priemerným čistým zárobkom od 850 eur do 1 000 eur (teda aj v čase rozhodovania súdu 1. inštancie). Následne bol poberateľom nemocenskej dávky od januára 2016 do marca 2016 v celkovej sume 1 029 eur. Od marca 2016 do septembra 2016 bol poberateľom materského príspevku v celkovej sume 5 461 eur a od októbra 2016 do februára 2018 bol poberateľom rodičovského príspevku v sume 214,70 eur mesačne. Potom bol

vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 13. 04. 2018 do 30. 09. 2019, pričom len za obdobie od 13. 04. 2018 do 12. 10. 2018 bol poberateľom dávky v nezamestnanosti v celkovej sume 1 390 eur. Má ešte 3 vyživovacie povinnosti a nevyhnutné výdavky spojené s byvaním, stravou, zdravotným poistením minimálne sume 320 eur.

32. Pokiaľ ide o nevyhnutné výdavky, tak z vykonaného dokazovania súd nemal žiadnym spôsobom, listinným dokladom, vyčíslené výdavky žalobcu spojené so štúdiom, stravou, mimoškolskými aktivitami, zdravotnou starostlivosťou, byvaním ošatením či inými nevyhnutnými výdavkami.

33. Je však potrebné uviesť, že pri hodnotení výdajov oprávnenej osoby je potrebné zhodnotiť jeho potreby ako potreby základné, potom potreby, ktoré súvisia s aktivitami, záujmami, potrebami vyššieho vzdelania. Pri každých výdajoch maloletých detí, alebo oprávnených osôb je potrebné mať za to, že základné náklady, ktoré súvisia s ošatením, obuvou, hygienickými potrebami, nákupom drogerie a kozmetiky, nemusia byť exaktne preukázané. Tie sú teda považované za nejaké základné nevyhnutné. Preto aj keď v danom prípade žalobca nepreukázal svoje výdavky vzhľadom na vek, štúdium na vysokej škole a výdavky s tým spojené sumu 50 eur považoval za minimálnu čiastku, ktorou bol žalovaný - otec povinný počas celého obdobia trvania vyživovacej povinnosti prispievať žalobcovi. Minimálne výživné bolo v rozhodnom období od 27 eur do 30 eur, avšak v tomto prípade je naozaj potrebné prihliadať na vek žalobcu a štúdium na vysokej škole, ktorého výdavky sú určite diametrálne odlišné ako výdavky na výživu pre najmladšie deti žalovaného, ktoré sa narodili v roku 2015 a v roku 2018. Zároveň na ďalšie dve mladšie deti ako žalobca narodené v roku 1999 a v roku 2002 žalovaný platil výživné celkovo 150 eur, čo je 75 eur na jedno dieťa, teda viac ako na staršieho žalobcu (narodený v roku 1994), ktorý mal určené výživné od žalovaného v sume 50 eur mesačne. Súd tiež prihliadal na skutočnosť, že žalobcovi počas konania zomrela matka, teda inú povinnú osobu, ktorá by mu prispievala na výživu či už finančne alebo formou naturálií už ani nemal. A aj z tohto dôvodu bol žalobca počas štúdia nútený zamestnať sa a privyrábať si, o čom svedčia je Dohody o brigádnickej činnosti študenta, keďže žalovaný mu žiadnou sumou, napriek tomu, že bol k tomu povinný a zaviazaný súdnym rozhodnutím, neprispieval. Taktiež súd prihliadol na výpoveď žalovaného dňa 28. 09. 2020, v ktorej uviedol, že dcére, ktorá ukončila štúdium, no je nezamestnaná, bude ešte prispievať na výživu a až po tom, čo sa zamestná, podá návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti. Preto považoval sumu 50 eur na výživu pre žalobcu za adekvátnu a návrh žalovaného na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol.

34. Súd vzhľadom na vyššie vykonané dokazovanie určil obdobie počas ktorého trvala vyživovacia povinnosť žalovaného voči žalobcovi od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020, nakoľko počas tohto obdobia žalobca študoval, pripravoval sa na svoje budúce povolanie a súd mal za to, že nebol schopný sám sa živiť a hrať si všetky svoje, hoci len nevyhnutné výdavky. Teda povinnosť žalovaného prispievať na výživu svojmu synovi trvala do času, kým nebol syn vylúčený zo štúdia.

35. Nakoľko súd určil dlžné výživné za obdobie od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020 rovno aj vypočítal dlžné výživné u žalobcu za obdobie od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020 v celkovej sume 3 293,33 eur. Vychádzal pri tom zo sumy výživného 50 eur mesačne za obdobie od 08. 09. 2014 do 03. 03. 2020, t. j. pomerná časť za mesiac september 2014 (23 dní x 1,666 eur) v sume 38,33 eur a 65 mesiacov (t. j. od 10/2014 do 02/2020) x 50 eur, čo spolu predstavuje čiastku 3 250 eur a pomerná časť za mesiac marec 2020 (3 dni x 1,666 eur) v sume 5 eur, čo predstavuje celkovo sumu výživného 3 293,33 eur. Vzhľadom na výšku dlžného výživného na bežné výživné, ktoré celkovo činí čiastku 3 293,33 eur, platobné schopnosti žalovaného, povolil splatenie dlžného výživného pre žalobcu formou mesačných splátok vo výške 30 eur, a to pod hrozbou straty splátok, počnúc mesiacom september 2021, ktoré je povinný platiť do 20-teho dňa v mesiaci k rukám žalobcu. Zároveň vzhľadom na finančné možnosti žalovaného, súd mal za to, že takto umožnené splatenie dlžného výživného formou splátok nijako neohrozí zabezpečovanie základných potrieb žalovaného.

36. Zároveň ako súd v priebehu konania zistil, žalobca bol ku dňu 03. 03. 2020 vylúčený zo štúdia. Po tomto dátume sa žalobca už nepripravoval na svoje budúce povolanie, súd je názoru, že bol schopný sám sa živiť, preto súd dňom 04. 03. 2020 zrušil vyživovaciu povinnosť žalovaného voči žalobcovi.

37. O trovách konania súd nerozhodol v zmysle § 57 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku; nakoľko návrh na rozhodnutie o tomto nároku nebol podaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.